

EN PROTEST

mot kjønnskaos

Oppfordring til Stortinget fra Stiftelsen MorFarBarn og deres meningsfeller

Mandag 6. juni gjennomfører Stortinget andre gangs behandling av «**Lov om endring av juridisk kjønn**». Loven vil da trolig bli vedtatt. I partiprogrammene som regjeringspartiene **Høyre og FrP** gikk til valg på i 2013, står det *ingenting* om endring av juridisk kjønn. Likevel er det disse to partiene som nå fronter loven. KrF og SP er de eneste partiene som avviser loven i dens nåværende form. Loven har ikke vært gjenstand for en offentlig utredning (NOU), konsekvensanalyser eller stortingsmelding. Vi oppfordrer derfor våre stortingspolitikere:

- **Utsett loven om endring av juridisk kjønn!**

- **Gjennomfør en grundig konsekvensutredning på alle relevante områder!**

- **Ta de ideologiske aspektene ved loven på alvor, ikke bare de helsemessige!**

- **Utred hvordan ideologien bak loven kan påvirke utviklingen av kjønnsidentitet og psykisk helse hos *alle* barn og unge!**

- **Gjennomfør en bred og demokratisk debatt om tematikken! Ikke vedta en så omfattende lov over hodene på folk!**

Begrunnelsen for vår protest:

1. Kulturrevolusjon.

Den nye loven loses nå gjennom Stortinget i all hast, uten at folk flest er klar over hva som skjer. Loven om endring av juridisk kjønn representerer en kulturrevolusjon i landet vårt, med en sprengkraft som de fleste ikke har tenkt over.

2. Ideologisk reform.

Loven er innpakket i en positiv hensikt, nemlig å hjelpe den lille gruppen av mennesker som sliter med transsekuelle følelser. Disse utgjør en brøkdel av en promille av befolkningen. De får nå anledning til å skifte kjønn uten medisinske inngrep. At dette kun skal skje på grunnlag av en egenerklæring – uten rådgivning, uten diagnose, og uten noen form for oppfølging – er oppsiktsvekkende. Ettersom loven ikke vedtas for å gi et bedre behandlingstilbud, er den dypest sett en radikal, ideologisk reform av samfunnets kjønnsforståelse.

3. Loven som brekkstang.

Skjult bak lovens gode hensikter ligger det en udetonert «kulturbombe». Hvis loven bare hadde angått den lille gruppen av transpersoner, kunne den kanskje ha fungert godt, på tross av sine klare svakheter. Den angår imidlertid ikke bare en liten gruppe. Vi vil alle bli berørt.

Ved nærmere ettertanke innser man raskt at denne loven vil bli en perfekt brekkstang for den radikale kjønnsideologien. Denne er et resultat av trender innen postmodernismen, kjønnsforskningen og ekstrem liberalisme. Dramatiske endringer vedtas nå uten at det norske folk er blitt tilstrekkelig informert, og uten at de har fått anledning til å si sin mening om saken i politiske valg. Det ser ut til at ønsket om å komme transsekuelle personer i møte, gjør politikerne blinde for de dramatiske ringvirkningene loven vil få.

4. Kjønnsforståelsen.

Loven om endring av juridisk kjønn tvinger alle norske borgere til å akseptere at kjønn er en sosial konstruksjon basert på en subjektiv følelse. I den radikale kjønnsideologien er ikke kjønn et objektivt faktum forankret i kroppslige kjensgjerninger, eller i XY- og XX-kromosomer som henholdsvis menn og kvinner har i hver eneste celle i kroppen. Tvert imot sier man at alle må ha rett til å definere og konstruere sin egen kjønnsidentitet, basert på egne følelser, verdier og ønsker. Denne kjønnsforståelsen vil blant annet inngå i framtidens læreplaner for skolen og barnehagene.

5. Straffereaksjoner.

Lovens omfattende ringvirkninger kommer klart fram i § 6: **”Det juridiske kjønn skal legges til grunn ved anvendelsen av andre lover og forskrifter.”** Med andre ord: I ulike sammenhenger vil vi alle bli tvunget til å godta at en person i mannskropp, egentlig er en kvinne – og omvendt. De som er kritiske til et grenseløst syn på kjønn, og som ikke er kjønnsrelativister, vil på forskjellige arenaer komme til å møte anklager, utstøtelse, sanksjoner og straffereaksjoner.

6. Egenmelding og barn.

Loven setter ingen begrensninger på hvor mange ganger man kan endre kjønn ved hjelp av egenmelding. I Norge blir det nå enklere å endre kjønn enn å skifte navn. Med foresattes samtykke kan også barn mellom 6 og 16 år endre juridisk kjønn, eventuelt flere ganger. Faktum er at de aller fleste barn og unge som opplever usikkerhet og forvirring omkring eget kjønn, etter hvert legger dette bak seg. I loven tar man ikke hensyn til dette.

7. Kjønnsforvirring hos barn og unge.

Staten vil med denne loven tvinge alle ungdommer til å måtte ta standpunkt og velge: Er jeg en gutt eller ei jente? Hva ønsker jeg egentlig å være? Gjennom hele oppveksten vil det bli undervist og alminneliggjort at kjønn ikke er en fastlagt realitet. Loven er en skjult kulturbombe som etter all sannsynlighet vil skape kjønnskaos for tusenvis av unge.

8. Norm og unntak.

Den radikale kjønnsideologien fremmer en løgn om mennesket, basert på en ny teori om menneskenaturen. Ideologien oppløser forskjellen på norm og unntak, på det vanlige og det som er annerledes. Alt defineres som like naturlig, normalt, sant og bærekraftig. Svært mange foreldre ønsker ikke et slikt relativistisk kjønnsanarki for seg og sine barn.

9. Konklusjon.

Det finnes sterke grunner til at loven bør utsettes. Vi oppfordrer derfor regjeringen og Stortinget til å gi saken en grundigere behandling før den eventuelt vedtas i revidert form.

Hvis du vil kontakte noen på Stortinget, finner du e-postadressene på www.stortinget.no under hovedmenyen: ”Representanter og komiteer”. Ta gjerne også kontakt med noen lokale politikere. Skriv kort, saklig og høflig.

